

Α' ΠΕΤΡΟΥ

1 Πέτρος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας καὶ Βιθυνίας 2 κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρός, ἐν ἀγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ράντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι’ ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, 4 εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς 5 τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρούμενους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἑτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ· 6 ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ἐστί, λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, 7 ἵνα τὸ δοκύμιον ὑμῶν τῆς πίστεως, πολυτιμότερον χρυσίον τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὑρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ,

8 ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὄρωντες, πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε χαρᾶ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ, 9 κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν. 10 Περὶ ἣς σωτηρίας ἔξεζήτησαν καὶ ἔξηρεύνησαν προφῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες, 11 ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἦ ποιον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας· 12 οἵς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἔαυτοῖς. ὑμῖν δὲ διηκόνουν

Α' ΠΕΤΡΟΥ

Χαιρετισμός

1 Ἐγὼ δὲ Πέτρος, ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπευθύνομαι πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς διασκορπισμένους προσωρινοὺς κατοίκους τοῦ Πόντου, τῆς Γαλατίας, τῆς Καππαδοκίας, τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Βιθυνίας. 2 Εἶσθε ἐκλεκτοί, διότι συμφώνως πρὸς τὴν πρωτοβουλία τοῦ Θεοῦ Πατρὸς τὸ Πνεῦμα σᾶς ξεχώρισε ἀπὸ τὸν κόσμο, γιὰ νὰ ὑπακούετε στὸν Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ νὰ καθαρίζεσθε μὲ τὸ αἷμα του. Ἡ χάρι καὶ ἡ εὐλογία εἴθε νὰ πληθύνωνται σὲ σᾶς.

Ἀναγέννησι γιὰ τὴν κατάκτησι τῆς αἰώνιότητος

3 Εὐλογημένος (δοξασμένος) νὰ εἶναι ὁ Θεὸς καὶ Πατέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, δὲ δόποῖς λόγῳ τῆς πολλῆς του εὐσπλαγχνίας μᾶς ἀναγέννησε μὲ τὴν ἀνάστασι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν γιὰ ἀγαθὴν αἰώνια ποὺ ἐλπίζουμε, 4 γιὰ κληρονομία ἀφθαρτη καὶ ὀκατάστρεπτη καὶ ἀμάραντη, φυλαγμένη στοὺς οὐρανοὺς γιὰ σᾶς, 5 οἱ δόποι μὲ τὴ δύναμι τοῦ Θεοῦ λόγῳ τῆς πίστεως διαφυλάττεσθε γιὰ σωτηρία ἔτοιμη νὰ φανερωθῇ τὸν ἔσχατο καιρό (τὸν καιρὸ τῆς δευτέρας παρουσίας). 6 Γι’ αὐτὸ αἰσθάνεσθε ἀγαλλίασι, ἔστω καὶ ἀν τώρα, ἐὰν εἶναι ἀνάγκη, λυπηθῆτε γιὰ λίγο ἐξ αἰτίας διαφόρων δοκιμασιῶν, 7 ὥστε ἡ δοκιμασμένη πίστι σας, πολυτιμότερη ἀπὸ τὸ παροδικῆς σημασίας χρυσάφι, ποὺ ἐπίσης δοκιμάζεται μὲ φωτιά, νὰ βρεθῇ ἀξία γιὰ ἔπαινο καὶ τιμὴ καὶ δόξα κατὰ τὴ φανέρωσι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μεγάλα πράγματα γιὰ μᾶς, στὰ δόποια καὶ ἄγγελοι ἐμβαθύνουν

8 Αὐτόν, καίτοι δὲν γνωρίζετε κατ’ ὄφιν, ὅμως ἀγαπᾶτε. Καίτοι δὲν βλέπετε αὐτόν, ἐπειδὴ ὅμως πιστεύετε, ἀγάλλεσθε μὲ χαρὰ ἀνέκφραστη καὶ τιμημένη (οὐχὶ σὰν τὴν ἀτιμη ταὶ αἰσχρὴ χαρά), 9 ἀπολαμβάνοντας (ἀπὸ τώρα) τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πίστεώς σας, τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν. 10 Γι’ αὐτὴ τὴ σωτηρία μὲ πολὺ πόθῳ ζήτησαν νὰ μάθουν καὶ ἐρευνῶσαν οἱ προφῆτες, ποὺ προφήτευσαν γιὰ τὴ χάρι ποὺ σᾶς δόθηκε. 11 Ἐρευνοῦσαν νὰ ἔξαχριβώσουν ποιός καὶ τί λογῆς θὰ ἥταν ὁ καιρός, γιὰ τὸν δόποιο μιλοῦσε τὸ Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, ποὺ ἥταν σ’ αὐτούς, προλέγοντας τὰ παθήματα, ποὺ θὰ συνέβαιναν στὸ Χριστό, καὶ τὶς δόξες, ποὺ θ’ ἀκολουθοῦσαν. 12 Καὶ φανερώθηκε σ’ αὐτούς, ὅτι, ὅχι γιὰ

αὐτά, ἀνῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισμάνων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἀπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι.

13 Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὁσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες τελείως, ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. **14** Ως τέκνα ὑπακοῆς μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, **15** ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἄγιον καὶ αὐτοὶ ἄγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, **16** διότι γέγραπται· Ἐγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἄγιος εἰμι.

17 Καὶ εἱ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἔκαστον ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παρουκίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε,

18 εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, **19** ἀλλὰ τιμίῳ αἴματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ, **20** προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς **21** τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεόν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν.

22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀναπήσατε ἐκτενῶς.

τοὺς ἔαυτούς τους (γιὰ τὸν καιρό τους δηλαδή), ἀλλὰ γιὰ σᾶς (γιὰ τὸν δικό σας καιρὸ) διακονοῦσαν προφητεύοντας αὐτά, τὰ δόποια τώρα (ώς γεγονότα πλέον) ἀναγγέλθηκαν σὲ σᾶς ἀπ' αὐτοὺς ποὺ κήρυξαν σὲ σᾶς τὸ εὐαγγέλιο μὲ τὴν ἔμπνευσι τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, τὸ δόποιο στάλθηκε ἀπὸ τὸν οὐρανό. **Σ'** αὐτὰ καὶ ἄγγελοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐμβαθύνουν.

Ἄγιοι γίνεσθε

13 Γι' αὐτό, ἀφοῦ θὰ ἔχετε ἑτοιμασθῆ πνευματικῶς καὶ θὰ βρίσκεσθε σὲ πλήρη ἐπαγρύπνησι, στηρίξετε τὴν ἐλπίδα σας στὸ μισθό, ποὺ θὰ φερθῇ γιὰ σᾶς ὅταν φανερωθῇ ὁ Ἰησοῦς Χριστός. **14** Σὰν τέκνα ὑπακοῆς νὰ μὴν ἐπιδίδεσθε στὶς ἀμαρτωλὲς ἀπολαύσεις, ποὺ εἴχατε κατὰ τὸ παρελθὸν στὴν κατάστασι τῆς ἀγνοίας. **15** Ἄλλὰ κατὰ τὸ πρότυπο τοῦ ἀγίου (τοῦ Θεοῦ), ποὺ σᾶς κάλεσε, γίνετε καὶ σεῖς ἄγιοι σὲ κάθε συμπεριφορά σας. **16** Διότι λέγει ἡ Γραφή: "Ἄγιοι γίνεσθε, διότι ἐγὼ εἶμαι ἄγιος.

Σεβασμὸ στὸ Θεὸ ώς Πατέρα καὶ Κριτή

17 Καὶ ἀφοῦ ὀνομάζετε Πατέρα ἐκεῖνον, ὁ δόποιος εἶναι καὶ Κριτής, ποὺ κρίνει ἀπροσωπολήπτως συμφώνως πρὸς τὸ ἔργο καθενός, ζήσετε μὲ σεβασμὸ (πρὸς τὸ Θεὸ ώς Πατέρα καὶ Κριτή) τὸ χρόνο τῆς ἐδῶ προσωρινῆς ζωῆς σας.

Τὸ βαρύτατο τίμημα γιὰ τὴν λύτρωσί μας

18 Νὰ λαμβάνετε δὲ ὑπὸ ὅψιν σας, ὅτι λυτρωθήκατε ἀπὸ τὴν ματαία πατροπαράδοτη ζωὴ σας μὲ τίμημα ὅχι φθαρτὰ πράγματα, ἀσῆμι ἢ χρυσάφι, **19** ἀλλὰ μὲ τὸ πολύτιμο αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ποὺ θυσιάσθηκε σὰν ἀμωμος καὶ ἀσπιλος ἀμνός, **20** ποὺ εἶχε μὲν προαποφασισθῆ πρὸ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου, φανερώθηκε δὲ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους γιὰ σᾶς, **21** οἱ δόποιοι δι' αὐτοῦ πιστεύετε στὸ Θεό, ποὺ τὸν ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν καὶ τοῦ ἔδωσε δόξα, ὃστε ἡ πεποίθησί σας καὶ ἡ ἐλπὶς νὰ εἶναι στὸ Θεό.

Ἄγνη καὶ ἔνθερμη ἀγάπη μεταξύ μας

22 Ἀφοῦ κατόπιν τῆς ὑπακοῆς στὴν ἀλήθεια ἔχετε ἔξαγνίσει τὶς ψυχές σας μὲ τὴν καθαρικὴ δύναμι τοῦ Πνεύματος, γιὰ νὰ μπορῆτε νὰ ἔχετε ἀνυπόκριτη ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀδελφούς, ἀγαπήσετε ὁ ἔνας τὸν ἄλλο ἀπὸ καθαρὴ καρδιὰ ἐνθέρμως.

23 ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰώνα· **24** διότι πᾶσα σὰρξ ως χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ως ἄνθισ χόρτου· ἔξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθισ αὐτοῦ ἔξεπεσε· **25** τὸ δὲ ρῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰώνα. Τοῦτο δέ ἐστι τὸ ρῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.

2 Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλιάς, **2** ως ἀρτιγένηνητα βρέφη τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν, **3** εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος.

4 Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτόν, ἔντιμον, **5** καὶ αὐτοὶ ως λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος πνευματικός, ιεράτευμα ἄγιον ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **6** Διότι περιέχει ἐν τῇ Γραφῇ· Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτόν, ἔντιμον, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ’ αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυνθῇ. **7** Υμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν, ἀπειθοῦσι δὲ λίθον δν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας **8** καὶ λίθος προσκόμματος καὶ πέτρα σκανδάλου· οἱ προσκόπτουσι τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες, εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν. **9** Υμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτόν, βασίλειον ιεράτευμα, ἔθνος ἄγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς· **10** οὐ ποτε οὐ λαός, νῦν δὲ λαὸς Θεοῦ. οἱ οὐκ ἥλεπιμένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

΄Αναγέννησι μὲ σπέρμα τὸν αἰώνιο λόγο τοῦ Θεοῦ

23 Ἐχετε ἀναγεννηθῆ ὅχι ἀπὸ σπορᾶ μὲ σπέρμα φθαρτό, ἀλλ’ ἀφθαρτό, μὲ λόγο Θεοῦ ἀθάνατο καὶ αἰώνιο. **24** Διότι κάθε ἄνθρωπος εἶναι σὰν τὸ χόρτο, καὶ κάθε δόξα ἀνθρώπου σὰν τὸ ἄνθισ τοῦ χόρτου. Ξεραίνεται τὸ χόρτο, καὶ τὸ ἄνθισ του πέφτει. **25** Ἄλλ’ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι αἰώνιος (ἔχει αἰώνιο κῦρος). Αὐτὸς δὲ ὁ λόγος εἶναι ὁ λόγος ποὺ κηρύχθηκε σὲ σᾶς.

΄Αποβάλετε τὰ κακὰ καὶ ποθήσετε τὸ ἀγνὸ γάλα τοῦ λόγου

2 Ἀποβάλετε λοιπὸν κάθε κακία καὶ κάθε δόλο καὶ ὑποκρισίες καὶ φθόνους καὶ ὅλες τὶς καταλαλιές. **2** Καὶ σὰν νεογέννητα βρέφη ποθήσετε μὲ πολὺ πάθο τὸ ἀνόθευτο γάλα τοῦ λόγου, γιὰ ν’ ἀναπτυχθῆτε μ’ αὐτὸ καὶ νὰ σωθῆτε, **3** ἀφοῦ γευθήκατε, ὅτι ὁ Κύριος εἶναι γεμάτος καλωσύνη.

΄Ο ἀκρογωνιαῖος λίθος καὶ ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ

4 Προσερχόμενοι πρὸς αὐτόν, λίθο ζωντανό, ποὺ ἀπὸ μὲν τοὺς ἀνθρώπους ἔχει ἀπορριφθῆ, ἀλλὰ γιὰ τὸ Θεὸ εἶναι ἐκλεκτός, πολύτιμος, **5** νὰ οἰκοδομῆσθε καὶ σεῖς ως λίθοι ζωντανοὶ σὲ οἶκο πνευματικό, ιερατεῖο ἄγιο γιὰ νὰ προσφέρετε πνευματικὲς θυσίες εὐπρόσδεκτες στὸ Θεὸ διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **6** Διότι περιέχεται στὴ Γραφῇ: Ἰδοὺ θέτω στὴ Σιών λίθο ἀκρογωνιαῖο, ἐκλεκτό, πολύτιμο, καὶ ὅποιος πιστεύει σ’ αὐτόν, δὲν θὰ καταισχυνθῇ (ἀλλὰ θὰ τιμηθῇ). **7** Σὲ σᾶς λοιπὸν ἀνήκει ἡ τιμὴ, οἱ ὅποιοι πιστεύετε. **8** Σ’ ἔκείνους δέ, οἱ ὅποιοι ἀπιστοῦν, ἀνήκει ἡ καταισχύνη, ὅτι ὁ λίθος, τὸν ὅποιον οἱ οἰκοδόμοι ἀπέρριψαν, αὐτὸς ἐγινε ἀκρογωνιαῖος, **8** καὶ λίθος προσκόμματος καὶ πέτρα πτώσεως. Αὐτὸ προσκόπτουν (σκοντάφτουν), διότι δὲν πιστεύουν στὸ λόγο. Γι’ αὐτὸ καὶ προωρίσθηκαν (γιὰ νὰ προσκόπτουν δηλαδή, ἀφοῦ δὲν πιστεύουν στὸ λόγο. “Οσους ἀπιστοῦν, δικαίως ὁ Θεὸς προώρισε γιὰ ἀπώλεια). **9** Ἄλλα σεῖς εῖσθε γένος ἐκλεκτό, βασιλικὸ ιερατεῖο, ἔθνος ἄγιο (ἔθνος ἀφιερωμένο), λαὸς γιὰ δόξα (γιὰ νὰ δοξάζεται δηλαδή), ὃστε νὰ διακηρύξετε τὰ μεγαλεῖα ἔκείνου, ὁ ὅποιος ἀπὸ τὸ σκότος σᾶς κάλεσε στὸ θαυμαστὸ φῶς του. **10** Σεῖς ἄλλοτε ἥσασθε ὅχι λαός (τοῦ Θεοῦ), ἀλλὰ τώρα εῖσθε λαὸς τοῦ Θεοῦ· σεῖς ἥσασθε ὅχι ἐλεημένοι, ἀλλὰ τώρα ἐλεηθήκατε.

11 Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθε τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς, 12 τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἔχοντες καλὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.

13 Υποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον, εἴτε βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι, 14 εἴτε ἡγεμόσιν ὡς δι’ αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· 15 ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν.

16 Ως ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ’ ὡς δοῦλοι Θεοῦ. 17 Πάντας τιμήσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, τὸν Θεὸν φοβεῖσθε, τὸν βασιλέα τιμᾶτε.

18 Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. 19 Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως. 20 Ποιον γὰρ κλέος, εἰ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; Ἀλλ’ εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ.

21 Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἐπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑποιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἵχνεσιν αὐτοῦ· 22 ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· 23 ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοι-

‘Η διαγωγὴ τῶν πιστῶν ἐν μέσῳ τῶν ἔθνικῶν

11 Ἀγαπητοί, σᾶς παρακαλῶ ὡς ξένους καὶ προσωρινοὺς σ’ αὐτὸ τὸν κόσμο (νὰ μὴ προσκολλᾶσθε στὰ κοσμικά, ἀλλὰ) ν’ ἀπέχετε ἀπὸ τὶς σαρκικὲς ἡδονές, οἱ δποτες ἀντιστρατεύονται στὴν ψυχή. 12 Ἡ συμπεριφορά σας μεταξὺ τῶν ἔθνικῶν νὰ εἶναι καλή, ὡστε, γι’ αὐτὸ ποὺ σᾶς κατηγοροῦν ὡς κακοποιούς, ἀφοῦ ἴδουν ἐν καιρῷ φωτισμοῦ, ἐξ αἰτίας τῶν καλῶν ἔργων (σας) νὰ πιστεύσουν καὶ λατρεύσουν τὸ Θεό.

‘Υποταγὴ στὶς κρατικὲς ἔξουσίες

13 Νὰ ὑποτάσσεσθε δὲ σὲ κάθε ἀνθρωπίνη ἔξουσία χάριν τοῦ Κυρίου, εἴτε εἶναι ὁ βασιλεύς, ἐπειδὴ εἶναι ἀνώτατος ἄρχων, 14 εἴτε εἶναι οἱ ἡγεμόνες, ἐπειδὴ ἀποστέλλονται ὅπ’ αὐτὸν γιὰ νὰ τιμωροῦν τοὺς κακοποιοὺς καὶ νὰ ἐπιδοκιμάζουν ὅσους πράττουν τὸ καλό. 15 Διότι ἔτσι εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πράττοντας τὸ καλὸ ν’ ἀποστομῶνται τοὺς ἀνοήτους ἀνθρώπους, ποὺ δὲν ξέρουν τί λέγουν ἐναντίον μας.

Νὰ ζῆτε ὡς ἀνθρωποι ἐλεύθεροι καὶ νὰ τιμᾶτε ὅλους

16 Νὰ φέρεσθε ὡς ἀνθρωποι ἐλεύθεροι, καὶ νὰ μὴν ἔχετε τὴν ἐλευθερία ὡς πρόφασι καὶ δικαιολογία γιὰ τὸ κακό, ἀλλὰ νὰ φέρεσθε ὡς δοῦλοι τοῦ Θεοῦ. 17 Ν’ ἀποδώσετε τιμὴ σὲ ὅλους. Τὴν ἀδελφότητα (τὸ σύνολο τῶν ἀδελφῶν, τῶν χριστιανῶν) νὰ ἀγαπᾶτε. Τὸ Θεὸν νὰ σέβεσθε. Τὸν βασιλέα νὰ τιμᾶτε.

‘Υποταγὴ τῶν δούλων καὶ ὑπομονὴ στὰ παθήματα

18 Σεῖς, δοῦλοι, νὰ ὑποτάσσεσθε μὲ κάθε σεβασμὸ στοὺς κυρίους σας, ὅχι μόνο στοὺς ἀγαθοὺς καὶ καλούς, ἀλλὰ καὶ στοὺς δυστρόπους. 19 Διότι τοῦτο εἶναι δόξα, ἐὰν δηλαδὴ χάριν τῆς θείας συνειδήσεως ὑπομένη κανεὶς παθήματα πάσχοντας ἀδίκως. 20 Διότι τί δόξα εἶναι, ἐὰν ὑπομείνετε δεχόμενοι πλήγματα γιὰ ἀμαρτίες; Ἀλλ’ ἐὰν ὑπομείνετε ὑφιστάμενοι παθήματα καίτοι πράττετε τὸ καλό, αὐτὸ εἶναι δόξα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

‘Ο Χριστὸς παράδειγμα ὑπομονῆς στὰ παθήματα

21 Γι’ αὐτὸ ἄλλωστε κληθήκατε, ἀφοῦ καὶ ὁ Χριστὸς ἐπαθε γιὰ σᾶς, ἀφήνοντας σὲ σᾶς παράδειγμα γιὰ ν’ ἀκολουθήσετε στὰ ἵχνη του. 22 Αὐτὸς ἀμαρτία δὲν ἔκανε, οὔτε στὸ στόμα του βρέθηκε κακό.

δόρει, πάσχων ούκ ἡπείλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαιώσ· 24 ὃς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἴαθητε. 25 Ἡτε γάρ ὡς πρόβατα πλανώμενα, ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

3 Όμοίως, αἱ γυναικεῖς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα, καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται, 2 ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνήν ἀναστροφὴν ὑμῶν. 3 Ὤν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν καὶ περιθέσεως χρυσίων ἢ ἐνδύσεως ἴματίων κόσμος, 4 ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἀνθρωπος ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὃ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. 5 Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἄγιαι γυναικεῖς αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν ἐκόσμουν ἕαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, 6 ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσσα· ἦς ἐγενήθητε τέκνα· ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν.

7 Οἱ ἀνδρες, ὄμοίως συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρω σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμήν, ὡς καὶ συγκλητονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν.

8 Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὄμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες, 9 μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας, τούναντίον δὲ εὐλογοῦντες, εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε. ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. 10 Ὁ

23 Αὐτὸς ὑβριζόμενος δὲν ἀνταπέδιε τὶς ὕβρεις, καὶ πάσχοντας δὲν ἔκανε ἐκδίκησι, ἀλλὰ παρέδιδε στὸ δίκαιοιο χριτή. 24 Αὐτὸς ὁ Ἰδιος βάσταξε τὶς ἀμαρτίες μας στὸ σῶμα του πάνω στὸ ξύλο (τοῦ σταυροῦ), γιὰ νὰ ἐλευθερωθοῦμε ἀπὸ τὶς ἀμαρτίες καὶ νὰ ζήσωμε γιὰ τὴν ἀρετήν. Μὲ τὸ δικό του τραῦμα θεραπευθήκατε. 25 Ἡσασθε δὲ σὰν πρόβατα πλανώμενα, ἀλλὰ τώρα ἐπιστρέψατε στὸν ποιμένα καὶ κυβερνήτη τῶν ψυχῶν σας.

Πῶς νὰ συμπεριφέρωνται καὶ νὰ στολίζωνται οἱ γυναικεῖς

3 Ἐπίσης σεῖς, γυναικεῖς, νὰ ὑποτάσσεσθε στοὺς ἄνδρες σας, ὥστε, καὶ ὃν μερικοὶ δὲν πιστεύουν στὸ λόγο (στὸ εὐαγγέλιο), νὰ κερδηθοῦν (στὴν Πίστι) μὲ τὴ συμπεριφορὰ τῶν γυναικῶν χωρὶς ν' ἀκούουν λόγο, 2 ἀφοῦ θὰ ἰδοῦν τὴν συνδεομένη μὲ τὸ σεβασμὸ ἀγνὴ διαγωγὴ σας. 3 Στολισμός σας νὰ εἶναι ὅχι ὁ ἔξωτερικός, τὸ νὰ πλέκετε (περιτεχνα) τὴν κόμη καὶ νὰ φορῆτε χρυσὰ κοσμήματα καὶ νὰ ἐνδύεσθε (ἐντυπωσιακὰ) ἐνδύματα, 4 ἀλλ' ὁ κρυπτὸς ἀνθρωπος τῆς ψυχῆς μὲ τὸ μεγαλεῖο τοῦ ἀκενοδόξου καὶ ταπεινοῦ πνεύματος. Αὐτὸς εἶναι στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ πολυτέλεια. 5 Ἔτσι δὲ ἀλλοτε καὶ οἱ ἄγιες γυναικεῖς, ποὺ πίστευαν στὸ Θεό, στόλιζαν τὸν ἕαυτό τους ὑποτασσόμενες στοὺς ἄνδρες τους, 6 ὅπως ἡ Σάρρα ἔδειξε ὑπακοὴ στὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν ὡνόμαζε κύριό της. Ἐκείνης γίνατε τέκνα. Νὰ κάνετε τὸ σωστὸ καὶ νὰ μὴ φοβῆσθε τίποτε.

Πῶς νὰ συμπεριφέρωνται οἱ ἄνδρες

7 Σεῖς ἐπίσης, ἄνδρες, νὰ συνέρχεσθε (μὲ τὶς γυναικεῖς σας) μὲ κατανόησι καὶ ν' ἀπονέμετε τιμὴ στὸ γυναικεῖο σκεῦος¹, ἐπειδὴ εἶναι ἀσθενέστερο, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴ εἶσθε συγκλητονόμοι τῆς δωρεᾶς τῆς ζωῆς, γιὰ νὰ μὴ παρεμποδίζωνται οἱ προσευχές σας.

Ἐπιειδίωξι τοῦ καλοῦ καὶ ἀποφυγὴ τοῦ κακοῦ

8 Ὁλοι δὲ τέλος νὰ εῖσθε ὄμόφρονες, συμπονετικοί, φιλάδελφοι,

1. Ἡ, φῦλο

γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν καὶ ἵδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ καὶ χείλη αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον, 11 ἐκκλινάτῳ ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιησάτω ἀγαθόν, ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω αὐτήν· 12 ὅτι ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὥτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν, πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά.

13 Καὶ τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ γένησθε; 14 Ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι. Τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε μηδὲ ταραχθῆτε, 15 Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἔτοιμοι δὲ ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος μετὰ πραῦτητος καὶ φόβου, 16 συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθήν, ἵνα, ἐνῷ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθήν ἐν Χριστῷ ἀναστροφήν. 17 Κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πάσχειν ἢ κακοποιοῦντας. 18 Ὅτι καὶ Χριστὸς ἀπαξ περὶ ἀμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ Θεῷ,

θανατωθεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι, 19 ἐνῷ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκήρυξεν, 20 ἀπειθήσασί ποτε, ὅτε ἀπεξεδέχετο ἢ τοῦ Θεοῦ μακροθυμίᾳ ἐν ἡμέραις Νῶε κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὄλιγοι, τοῦτ' ἔστιν ὀκτὼ ψυχαί, διεσπάθησαν δι' ὕδατος. 21 Ὁ ἀντίτυπον νῦν καὶ ἡμᾶς σώζει βάπτισμα, οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ρύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεὸν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, 22 ὃς ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ πορευθεὶς εἰς οὐρανόν, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγνέλων καὶ ἔξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

εὔσπλαγχνοι, γεμάτοι καλωσύνη. 9 Νὰ μὴν ἀνταποδίδετε κακὸ γιὰ κακὸ ἢ ὅρθι γιὰ ὅρθι, ἀλλ' ἀντιθέτως νὰ εὐλογῆτε, γνωρίζοντας ὅτι γι' αὐτὸ κληθήκατε, γιὰ νὰ κληρονομήσετε ἔτσι εὐλογία. 10 Γι' αὐτὸ ἐκεῖνος, ποὺ θέλει ν' ἀπολαύσῃ τὴν ζωὴν καὶ νὰ ἴδῃ ἡμέρες εύτυχεῖς, ἀς παύσῃ τὴν γλῶσσα του ἀπὸ κακό, καὶ τὰ χείλη του γιὰ νὰ μὴ προφέρουν πρᾶγμα ἀσχημο. 11 Ἄς ἀποφύγη τὸ κακὸ καὶ ἀς πράξῃ τὸ καλό, ἀς ἐπιζητήσῃ τὸ καλὸ καὶ ἀς ἐπιδιώξῃ αὐτό. 12 Διότι τὰ μάτια τοῦ Κυρίου εἶναι στραμμένα εύμενῶς πρὸς τοὺς καλοὺς καὶ τὰ αὐτιά του γιὰ ν' ἀκούουν τὴν δέησί τους, ἐνῷ τὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου εἶναι ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὅποιοι πράττουν κακά.

Εύτυχεῖς ὅσοι πάσχουν ἐξ αἰτίας τοῦ καλοῦ

13 Ποῖος δὲ πρόκειται νὰ σᾶς κάνῃ κακό, ἐὰν πράττετε τὸ καλό; 14 Ἀλλὰ καὶ ἀνὸν θὰ πάσχετε γιὰ τὸ καλό, εἶσθε εύτυχεῖς. Γι' αὐτὸ τὰ φόβητρά τους νὰ μὴ φοβηθῆτε καὶ νὰ μὴ ταραχθῆτε, 15 ἀλλὰ τὸν Κύριο, ποὺ εἶναι ὁ Θεός, ὑπολογίσετε μέσα στὶς καρδιές σας. Καὶ νὰ εἶσθε ἔτοιμοι γιὰ ἀπολογία σὲ καθένα, ποὺ σᾶς ζητεῖ λόγο γιὰ τὴν πίστι σας, μὲ ταπεινοφροσύνη καὶ σεμνότητα. 16 Νὰ ἔχετε καλὴ συνείδησι, ὡστε, γι' αὐτὸ ποὺ σᾶς κατηγοροῦν ὡς κακοποιούς, νὰ καταισχυνθοῦν οἱ δυσφημοῦντες τὴν καλή σας χριστιανικὴ διαγωγή. 17 Εἶναι δὲ καλλίτερο, ἐὰν αὐτὸ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, νὰ πάσχωμε διότι κάνουμε τὸ καλό, παρὰ διότι κάνουμε τὸ κακό, 18 ἀφοῦ καὶ ὁ Χριστὸς μιὰ φορὰ ἔπαθε γιὰ τὶς ἀμαρτίες μας, ἀθῷος γιὰ ἐνόχους, γιὰ νὰ μᾶς φέρῃ πλησίον στὸ Θεό.

**‘Ο Χριστὸς κήρυξε καὶ στὸν ἄδη
Τὸ βάπτισμα ζήτημα συνειδήσεως ἀγαθῆς**

Καὶ θανατώθηκε μὲν κατὰ τὸ σῶμα, ἀλλὰ διατηρήθηκε ζωντανὸς κατὰ τὸ πνεῦμα, 19 μὲ τὸ ὅποιο πῆγε καὶ κήρυξε καὶ στὰ φυλακισμένα πνεύματα (στὸν ἄδη), 20 παραδείγματος χάριν σ' ἀνθρώπους ποὺ ἀπειθήσαν ἀλλοτε, ὅταν τοὺς περίμενε ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ κατὰ τὶς ἡμέρες τοῦ Νῶε, ὅταν κατασκευάζοταν ἡ κιβωτός, στὴν ὅποια ὀλίγοι, δηλαδὴ ὀκτὼ ψυχές, διασώθηκαν μέσω ὕδατος (ἐπειδὴ τὸ ὕδωρ ἔκεινο τοῦ κατακλυσμοῦ ὕψωσε τὴν κιβωτὸ καὶ τὴν ἔκανε νὰ ἐπιπλέῃ). 21 Αὐτὸ τὸ ὕδωρ ἦταν τύπος τοῦ βαπτίσματος, ὡς πραγματοποίησι δὲ τοῦ τύπου σώζει τώρα καὶ ἐμᾶς τὸ βάπτισμα, τὸ ὅποιον εἶναι, ὅχι ἀποβολὴ τῆς ἀκαθαρσίας τοῦ σώματος, ἀλλ' ὑπόθεσι συνειδήσεως ἀγαθῆς (ἀφοῦ καθαρίζει τὴν ἀμαρτωλὴ καὶ ἔνοχη συνείδησι καὶ τὴν καθιστᾶ ἀγαθὴ) ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ δυνάμει τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, 22 ποὺ πῆγε στὸν οὐρανὸ καὶ κάθησε στὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑποτάχθηκαν σ' αὐτὸν ἄγγελοι καὶ ἔξουσίες καὶ δυνάμεις.

4 Χριστοῦ οὖν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκὶ πέπαυται ἀμαρτίας, 2 εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον. 3 Ἀρκετὸς γὰρ ὑμῖν ὁ παρεληλυθώς χρόνος τοῦ βίου τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρίαις.

4 Ἐνῷ ξενίζονται μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· 5 οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἔτοιμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. 6 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι.

7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἥγγικε. Σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς. 8 Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῇ ἔχοντες, ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν. 9 Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἀνευ γογγυσμῶν. 10 Ἔκαστος, καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ. 11 Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ. Εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἔξ ἴσχύος, ὡς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ἐστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

"Οχι πλέον ζωὴ εἰδωλολατρῶν

4 Ἄφοῦ δὲ ὁ Χριστὸς πέθανε γιὰ μᾶς σωματικῶς, καὶ σεῖς ὀπλισθῆτε μὲ τὸ αὐτὸ φρόνημα τοῦ θανάτου. Διότι ἐκεῖνος, ποὺ πέθανε σωματικῶς, ἔχει παύσει ν' ἀμαρτάνῃ. 2 Ὁπλισθῆτε μὲ τὸ φρόνημα τοῦ θανάτου, ὡστε τὸν ὑπόλοιπο χρόνο τῆς ἐπίγειας ζωῆς νὰ μὴ ζήσετε πλέον γιὰ τὶς ἀνθρώπινες ἐπιθυμίες, ἀλλὰ γιὰ τὸ θεῖο θέλημα. 3 Ἀρκετὸ βεβαίως χρόνο δαπανήσατε στὸ παρελθὸν ζώντας κατὰ τὸ θέλημα τῶν ἐθνικῶν. Ζήσατε μὲ ἀσέλγειες, αἰσχρὲς διασκεδάσεις, μεθύσια, γλεντοκόπια, ὀργιαστικὰ συμπόσια καὶ ἀθέμιτες εἰδωλολατρικὲς πράξεις καὶ τελετές.

Οἱ χλευασταὶ τῆς ζωῆς τῶν εὔσεβῶν ὀπωσδήποτε θὰ λογοδοτήσουν

4 Γι' αὐτὸ παραξενεύονται, ἐπειδὴ τώρα δὲν τρέχετε μαζί τους στὸν αὐτὸ κατακλυσμὸ τῆς ἀσωτίας¹, καὶ σᾶς χλευάζουν. 5 Ἄλλὰ θὰ δῶσουν λόγο σ' ἐκεῖνον, δὲν ποτὸς εἶναι ἔτοιμος νὰ κρίνῃ ζῶντες καὶ νεκρούς. 6 Διότι γι' αὐτὸ κήρυξε καὶ στοὺς νεκρούς, διότι πέθαναν μὲν ὡς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους κατὰ τὸ σῶμα, ἀλλὰ ζοῦν ὡς πρὸς τὸ Θεὸ κατὰ τὸ πνεῦμα (Οἱ νεκροὶ δηλαδὴ δὲν περιέρχονται σ' ἀνυπαρξίᾳ καὶ δὲν διαφεύγουν τὴν κρίσι).

Προπάντων θερμὴ ἀγάπη μεταξύ μας

7 Ὁλων δὲ τὸ τέλος εἶναι πλησίον. Ζήσετε λοιπὸν μὲ ἐγκράτεια καὶ ἀγρυπνήσετε γιὰ νὰ προσεύχεσθε. 8 Πρὸ πάντων δὲ ἡ μεταξύ σας ἀγάπη νὰ εἶναι θερμή, διότι ἡ ἀγάπη θὰ καλύψῃ πλῆθος ἀμαρτιῶν. 9 Νὰ φιλοξενῇ ὁ ἔνας τὸν ἄλλο χωρὶς γογγυσμούς. 10 Κατὰ τὸ χάρισμα, ποὺ ἔλαβε ὁ καθένας, νὰ ὑπηρετῇ ὁ ἔνας τὸν ἄλλο σὰν καλοὶ διαχειρισταὶ τῆς ποικίλης χάριτος τοῦ Θεοῦ. 11 Ὁποιος κηρύττει, ἀς συμπεριφέρεται ὡς κηρύττων λόγια τοῦ Θεοῦ. Ὁποιος ὑπηρετεῖ, ἀς ὑπηρετῇ μὲ τὴ δύναμι ποὺ χορηγεῖ ὁ Θεός. Ἔτσι μὲ ὅλα θὰ δοξάζεται ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, στὸν ὄποιον ἀνήκει ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμι στοὺς ἀπεράντους αἰῶνες. Ἀμήν.

1. Ἡ, στὴν αὐτὴ ὑπερπλεονάζουσα ἀσωτία

12 Ἐγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένῃ, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος. 13 Ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι. 14 Εἰ δὲ οὐειδίζεσθε ἐν ὄντος Χριστοῦ, μακάριοι, ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ δυνάμεως καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ Πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται. Κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται. 15 Μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς ἢ κλέπτης ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς ἀλλοτριεπίσκοπος. 16 Εἰ δὲ ὡς χριστιανός, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξάζετω δὲ τὸν Θεόν ἐν τῷ μέρει τούτῳ. 17 Ὁτι ὁ καιρὸς τοῦ ἀρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. Εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίῳ; 18 Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἀμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;

19 Ὡστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ὡς πιστῷ κτίστῃ παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιΐᾳ.

5 Πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός, 2 ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἔκουσίως, μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως, 3 μηδὲ ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου. 4 Καὶ φανερωθέντος τοῦ Ἀρχιποίμενος κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον.

5 Ὁμοίως, νεώτεροι, ὑποτάγητε πρεσβυτέροις. Πάντες δέ, ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε· ὅτι ὁ Θεὸς ὑπεροφάνοις ἀντιτάσσεται. ταπεινοῖς δὲ δίδω-

Χαρὰ καὶ δόξα τὸ νὰ πάσχῃ κανεὶς ὡς χριστιανός

12 Ἐγαπητοί, γιὰ τὴν πύρινη θλῖψι σας, ποὺ γίνεται γιὰ νὰ δοκιμάζεσθε, μὴ παραξενεύεσθε σὰν νὰ σᾶς συμβαίνῃ κάτι παράξενο. 13 Ἀλλ' ὅσο μετέχετε στὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ νὰ χαίρετε, γιὰ νὰ ὑπερχαρῆτε ὅταν φανερωθῇ ἡ δόξα του. 14 Ἄν έμπαιζεσθε γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, εἰσθε εύτυχεῖς. Διότι τὸ Πνεῦμα τῆς δόξης καὶ δυνάμεως καὶ τοῦ Θεοῦ ἀναπαύεται σὲ σᾶς. "Οσο μὲν ἀφορᾶ σ' αὐτούς, προέρχεται δυσφήμησι, ἀλλ' ὅσον ἀφορᾶ σὲ σᾶς, προσγίνεται δόξα (Αὐτοὶ μὲν σᾶς ὑβρίζουν, ἀλλὰ σεῖς δοξάζεσθε). 15 Νὰ μὴ πάσχῃ δὲ κανεὶς ἀπὸ σᾶς ὡς φονεὺς ἢ κλέπτης ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς μοιχός. 16 Ἀλλ' ἀν πάσχῃ ὡς χριστιανός, νὰ μὴν ἐντρέπεται, ἀλλὰ νὰ δοξάζῃ τὸ Θεὸν γι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. 17 Εἶναι δὲ καιρός, ποὺ ἀρχισε ἡ κρίσις ἀπὸ τὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ (ποὺ δοκιμάζεται δηλαδὴ ἡ Ἐκκλησία). "Ἄν δὲ ἡ κρίσις ἀρχισε ἀπὸ μᾶς, πῶς θὰ τελειώσῃ γι' αὐτούς, ποὺ ἀπιστοῦν στὸ εὐαγγέλιο τοῦ Θεοῦ; 18 Καὶ ἀν ὁ εὔσεβης καὶ ἐνάρετος μὲ δυσκολία σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἀμαρτωλὸς ποῦ θὰ φανῆ;

19 Ὡστε καὶ ἔκεινοι, οἱ ὄποιοι πάσχουν κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀς ἐμπιστεύωνται τοὺς ἔαυτούς τους στὸ Θεὸν ὡς σπλαγχνικὸ¹ δημιουργό, πράττοντας συγχρόνως τὸ καλό.

Διαποίμανσι μὲ προθυμία, ἀνιδιοτέλεια καὶ ταπεινοφροσύνη

5 Τοὺς πρεσβυτέρους σας παρακαλῶ ἐγὼ δ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, ὁ μέτοχος ἐπίσης στὴ δόξα ποὺ μέλλει νὰ φανερωθῇ: 2 Ποιμάνετε τὸ ποίμνιο τοῦ Θεοῦ, ποὺ εἶναι στὴ δικαιοδοσία σας, ἀσκώντας τὴ διαποίμανσι ὅχι ἀναγκαστικῶς (σὰν ἀγγαρεία), ἀλλὰ προθύμως· οὕτε αἰσχροκερδῶς, ἀλλ' ἀνιδιοτελῶς· 3 οὕτε ὡς καταδυναστευταὶ ἔκεινων, οἱ ὄποιοι ἔλαχαν σὲ σᾶς ὡς κλῆροι, ἀλλὰ συμπεριφερόμενοι ὡς ὅμοιοι πρὸς τὸ ποίμνιο. 4 Καὶ ὅταν φανερωθῇ ὁ Ἀρχιποίμην, θὰ λάβετε τὸ ἀμαράντινο στεφάνι τῆς δόξης.

«Τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε»

5 Ἐπίσης, νεώτεροι, νὰ ὑποτάσσεσθε στοὺς πρεσβυτέρους. "Ολοι δέ, συμπεριφερόμενοι μὲ ταπεινωσι ὁ ἔνας πρὸς τὸν ἄλλο, φορέσετε καλὰ ἐπάνω σας σὰν ἄλλο ἔνδυμα τὴν ταπεινοφροσύνη. Διότι ὁ Θεὸς τοὺς

1. Ἡ, στοογικό

σι χάριν. 6 Ταπεινώθητε οῦν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ.

7 Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ’ αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν. **8** Νήψατε, γρηγορήσατε. Ὁ ἀντίδικος ὑμῶν Διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίη· **9** ὃ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. **10** Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς καταρτίσει ὑμᾶς, στηρίξει, σθενώσει, θεμελιώσει. **11** Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

12 Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι, δι’ ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἣν ἐστήκατε.

13 Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ καὶ Μᾶρκος ὁ υἱός μου. **14** Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης.

Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

ὑπερηφάνους πολεμεῖ, ἐνῷ τοὺς ταπεινοὺς εύνοεῖ. **6** Γι’ αὐτὸ ταπεινωθῆτε κάτω ἀπὸ τὸ δυνατὸ χέρι τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ σᾶς ὑψώσῃ μελλοντικά.

Ἐμπιστευθῆτε στὸ Θεό, ἀντισταθῆτε στὸ Διάβολο

7 Ὁλη τὴν ἀγωνιώδη φροντίδα σας ρίψετε πάνω σ’ αὐτόν, διότι αὐτὸς ἐνδιαφέρεται γιὰ σᾶς. **8** Νὰ εἴσθε νηφάλιοι, ἄγρυπνοι. Ὁ ἀντίδικός σας Διάβολος περιφέρεται ὡς λέων ὠρυόμενος (βρυχώμενος) ζητώντας κάποιον νὰ τὸν καταπιῇ. **9** Ἀντισταθῆτε σ’ αὐτὸν στηριγμένοι στερεὰ στὴν πίστι. Ξέρετε, ὅτι τὰ αὐτὰ παθήματα συμβαίνουν στοὺς ἀδελφούς σας, ποὺ βρίσκονται στὸν κόσμο. **10** Ὁ δὲ Θεὸς κάθε δωρεᾶς, ποὺ σᾶς κάλεσε διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴν αἰώνια δόξα του μετὰ τὰ δλιγόχρονα παθήματά σας, αὐτὸς θὰ σᾶς στερεώσῃ, θὰ σᾶς στηρίξῃ, θὰ σᾶς δυναμώσῃ, θὰ σᾶς ἐδραιώσῃ. **11** Σ’ αὐτὸν ἀνήκει ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμι στοὺς ἀπεράντους αἰῶνες. Ἀμήν.

Ἐπίλογος

12 Διὰ τοῦ Σιλουανοῦ, τοῦ ἐμπίστου ἀδελφοῦ, σᾶς ἔγραψα μὲ λίγα, καθὼς νομίζω, λόγια, διδάσκοντας καὶ ἐπιβεβαιώνοντας, ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ ἀληθινὴ χάρι τοῦ Θεοῦ, στὴν ὁποίᾳ στέκεσθε.

13 Σᾶς στέλνει χαιρετισμοὺς ἡ συνεκλεκτὴ ἐκκλησία, ποὺ εἶναι στὴ Βαβυλῶνα (στὴ Ρώμη), καὶ ὁ Μᾶρκος ὁ υἱός μου. **14** Χαιρετίσετε ὁ ἔνας τὸν ἄλλο μὲ φίλημα ἀγάπης.

Εὐλογία νὰ εἶναι σὲ σᾶς ὅλους, ποὺ ἀνήκετε στὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ἀμήν.